

— 16. webruaril 1897 pühitses terve Ewangeliumi usu loodus tähtsat päewa — tähtsa usumehe Willy Melanchthoni 400-aastast sünnipäewa mälestust, sest usupuhastamise juures on tema koht Luttermuse kõrwal. Ta oli suur koolimees, aga ka rahumees. Rahumees ta oli, aga suure osa omast elust pidi ta just sõdimisele ohwerdama, et mitte raudmõõgaga, waid usumõõgaga. Ja see mõõk oli teraw Melanchthoni käes. Armastus Kristuse ja tema Ewangeliumi wastu oli Melanchthoni südames alati puhas kui tuli. Wastu ta ja õndsasti lahkus ta 19. aprillil 1560. Tema ihu on põrmuks saanud, aga ta waim elab, ta töö kestab edasi. Kehtu selle suure mehe mälestus meilegi kustumata ja lohtu meil kõrwa ta sõnad: „Olge ühel meelel, siis olete tugewad!“ — Märtsikuu sees pääses Türgi ja Greekamaa wahel sõda lahti. Su mitu aastat oli Türgi walitsuse all olewas Kreeta saarel Kristlaste elu raskesti muutunud, sest et Türglased sääl töiksugu wägivalisla tööd tegiwad. Greekamaa ei suutnud seda enam kauemine päält waadata, waid saatis prints Georgi käsu all sõjawäge sinna, et saart Türglaste walitsuse alt wabastada. Aga suureriigid astusiwad wahetele ja takistasiwad Greekade selle juures. Nüüd ei jäänud Greekade muud nõuu üle, kui Türgile sõda kuulutada, milles ta ise aga löödud sai, sest et end selleks wähe oli ette walmistanud, ja et soldatid wäga suured argpüksid oliwad, kes Türgi kuulide eest plehku paniwad. Suureriikide nõudmise pääle jäeti sõda katti, aga rahusobitused kestawad weel praegu — augusti kuul — edasi. — Inglismaal pidustati juunikuul kuninganna 60-aastast walitsuse jubileumi, mis kauniste loida läks. Niisama ilusasti läks Saksamaal keiser Wilhelm I. 100-aastase sünnipäewa mä-

lestamine loida. — Norra õpetlane Manien ja Rootsi õpetlane Andree on põhjanaba teed leida latsunud. Õstmine läis laewaga ja on ju tagasi tulnud, ennegi ilma, et naba leidnud oleks, teine läis õhulaewaga ja ei tea ta si praegu weel keegi midagi. Kas ta sihile jõudis ehk weel üleüldse elab, on teadmata. — Meie suures riigis on 1897 aastal mitmed suured walitsejad läinud. Õstti Austria keiser, siis Saksia keiser ja wiimaks Prantsuse wabariigi president Faure. Koifide Kõrgete Kõlalistte wastu wõtmine oli wäga südamlis, iseäranis aga Faure oma. Tema Peterburis wiibimise ajaks — mil ta nende ridade kirjutaja sääl wiibis — oli wäälinn otse ilu ja hõiskamise mereks muutunud. Rahju et pikemaks kirjelduseks ruumi pole.

Pöörame lõpuks silmad litisa loodumaa poole, siis näeme, et siingi elu mitmeti on edenenud. Nimetada on Wäärnu-Wiljandi-Walga raudtee awamine. Ka Tallinnast tahetasse Wiljandisse raudteed ehitada — lootused selle on hääd. — Meie ajalehtede keskel pole suurt muudatusi sündinud, olgu siis, et Postimees enesele uue toimetaja, cand. jur. J. Lõnissoni, toimetajaks on saanud. Seltsi elu õitseb kaunisti, iseäranis on mitu uut põllumeeste seltsi juurde tulnud. Põltsamaal tahetasse põllutöökooli asutada; rahju ainult, et selle juures rahwa soowi silmis ei peeta ega tähele ei panda. — Ka luruwastus on meid kodu otšinud. 2. mail sündis Wula jaama juures suur raudtee õnnetus, mille juures palju inimest surma sai. — Meie muidune elu edeneb jõudsasti; koolid teewad tasuga tööd ja kirjandus ajab mõnegi ilusa wõsu. Loodame, et tulewit melle weel paremat wilja kannab, seni aga palume: „Is sand, õnnista ja hoia meid!“